

სარედაქციო წესები

მისი მეუფება

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

ერთა ეპისკოპოსი, სამოციქულო დავალებით

სასუფეველის მწიგნობრის თხოვნები მისდევს ქვემოთ ჩამოყალიბებულ წესებს. ისინი აქ არის გადმოცემული, რათა ყოველმა მკითხველმა იცოდეს, როგორ არის მოყვანილი წმინდა წერილი და სხვა ავტორიტეტები, რატომ არის მითითებული ესა თუ ის წყარო და რას ნიშნავს ამ გვერდებზე გამოყენებული ნიშნები და ფორმები.

წმინდა წერილი

წმინდა წერილი არასოდეს იცვლება. წმინდა წერილი მოჰყავთ სიტყვასიტყვით, ზუსტად ისე, როგორც დაბეჭდილია მითითებულ გამოცემაში, და იგი არასოდეს იცვლება, არავითარ ვითარებაში და არავითარი მიზეზით. არც ერთი სიტყვა, ასო ან სასვენი ნიშანი არ ემატება, არ აკლდება და არ იცვლება, და მასში არ ისმება არავითარი გამოყოფის ან ტიპოგრაფიული ნიშანი. სადაც დაბეჭდილ ტექსტში თითქოს გრამატიკული, ორთოგრაფიული ან ბეჭდვითი შეცდომაა, იგი ზუსტად ისე რჩება, როგორც არის. წმინდა წერილი წმიდაა, და მისი შესწორების საბაბით მას არაფერი ეხება. სადაც ეპისკოპოსს სურს რომელიმე მუხლის განმარტება, იგი ამას საკუთარი სიტყვებით აკეთებს, ციტატის გარეშე.

გამოყენებული ბიბლიები. ინგლისურად წმინდა წერილი მოყვანილია King James Version-იდან (1769 წლის სტანდარტული ტექსტი, აპოკრიფებთან ერთად). ყველა სხვა ენაზე წმინდა წერილი მოყვანილია წმინდა ბიბლიის დამკვიდრებული, გამოქვეყნებული გამოცემიდან იმ ენაზე, რომელზეც მკითხველი კითხულობს; იგი არასოდეს ითარგმნება ხელახლა ინგლისურიდან. ყველგან, სადაც ეს შესაძლებელი იყო, ყოველი ღონე იქნა ხმარებული, რომ ციტატები აღიარებული ბიბლიური საზოგადოების ოფიციალური გამოცემიდან ყოფილიყო მოყვანილი. ყველგან გამოყენებულია საზოგადოებრივ საკუთრებაში არსებული გამოცემები, უპირველეს ყოვლისა, საავტორო უფლებების საკითხებისა და საავტორო უფლებით დაცული გამოცემის გამოყენებაზე ნებართვის მოლოდინის თავიდან ასაცილებლად. მიუხედავად ამისა, ზოგიერთ შემთხვევაში, სადაც ეს გონივრული და აუცილებელი იყო, ნებართვა ითხოვეს იმ ბიბლიური საზოგადოებისგან, რომელიც შესაბამის ენაზეა პასუხისმგებელი. ჯერ კიდევ საავტორო უფლებით დაცული გამოცემები გამოიყენება მათი გამომცემლების ნებართვით, მიცემული იქნება ის უშუალოდ თუ გამომცემლის გამოქვეყნებული ლიცენზიით, ან, სადაც კანონი ამის უფლებას იძლევა, როგორც სამართლიანი გამოყენება.

გამოცემა დასახელებულია. წმინდა წერილის ყოველ ციტატასთან დასახელებულია გამოცემა, საიდანაც ის არის მოყვანილი, მაგალითად „(KJV)“ ინგლისურად, „(Luther 1912)“ გერმანულად ან „(ძველი ქართული თარგმანი)“ ქართულად.

მუხლების ნუმერაცია. ზოგიერთ ბიბლიაში ზოგიერთი მუხლი განსხვავებულად არის დანომრილი, განსაკუთრებით ფსალმუნებში. ყოველი ენა საკუთარი ბიბლიის ნუმერაციას მიჰყვება, ასე რომ, მითითება შეიძლება ოდნავ განსხვავდებოდეს იმავე მუხლის ინგლისური მითითებისგან.

ქრისტეს სიტყვები. ქრისტეს სიტყვები, მათ ბრჭყალებთან ერთად, წითლად იბეჭდება, როგორც მათ ეპისკოპოსი განსაზღვრავს.

რამდენიმე მუხლში სადავოა, ქრისტე ლაპარაკობს თუ მახარებელი, როგორც იოანე 3:16-ში; ასეთი მუხლები შავად რჩება.

განსხვავებული კანონის წიგნები. ყველა ეკლესია ერთსა და იმავე წიგნებს არ იღებს წმინდა წერილად. წიგნი, რომელსაც ზოგი ეკლესია იღებს, ზოგი კი არა, როგორცაა აპოკრიფების წიგნები ან ეთიოპიის მართლმადიდებელი თევაჰედო ეკლესიის კანონის წიგნები, შეიძლება იყოს მოყვანილი, და მისი მოყვანა არ გულისხმობს არავითარ გადაწყვეტილებას მისი კანონიკური მდგომარეობის შესახებ.

ავტორიტეტის რიგი

წყაროები ფასდება ავტორიტეტის შემდეგი რიგის მიხედვით, უმაღლესიდან უდაბლესამდე. ყოველი ავტორი ან თხზულება თავსდება იმ უმაღლეს კატეგორიაში, რომელსაც იგი შეესაბამება; სარწმუნოების სიმბოლო თავსდება იმ კრებასთან ერთად, რომელმაც ის მიიღო, გარდა იმისა, რომ მოციქულთა სარწმუნოების სიმბოლო თავსდება მეცხრე კატეგორიაში, ხოლო ათანასეს სარწმუნოების სიმბოლო – მეთერთმეტეში.

1. **ქრისტეს სიტყვები**, სადაც არ უნდა იყოს ისინი ჩაწერილი წმინდა წერილში.
2. **სამოციქულო თხზულებები**: მათე; იოანე; 1, 2 და 3 იოანე; გამოცხადება; პავლეს ცამეტი ეპისტოლე; და 1 და 2 პეტრე.
3. **ახალი აღთქმის სხვა თხზულებები**: მარკოზი, ლუკა, საქმე მოციქულთა, ებრაელთა, იაკობი და იუდა.
4. **ძველი აღთქმა**, აპოკრიფებთან ერთად, როგორც ისინი დაბეჭდილია 1611 წლის King James Version-ში.
5. **სამოციქულო მამები**, მოციქულთა მომდევნო თაობისა (დაახლ. ახ. წ. 95–150).
6. **წინანიკეელი მამები**, ნიკეის კრებამდე (ახ. წ. 325).
7. **ნიკეელი და შემდგომნიკეელი მამები**, უდაბნოს მამებთან ერთად.

8. **შვიდი მსოფლიო კრება**, რომლებსაც აღმოსავლეთიც და დასავლეთიც იღებს, თითოეულის მიერ მიღებულ სარწმუნოების სიმბოლოებთან და განსაზღვრებებთან ერთად.
9. **შემდგომი კრებები**, რომლებსაც აღმოსავლეთიც და დასავლეთიც ერთად არ იღებს.
10. **წმინდანები**: ნებისმიერი პირის თხზულებები, რომელიც ეკლესიამ, აღმოსავლეთში თუ დასავლეთში, წმინდანად აღიარა და რომელიც უფრო მაღალ კატეგორიაში არ არის მოთავსებული.
11. **აღსარებები, კატეხიზმოები და პაპისეული და საპატრიარქო დოკუმენტები**.
12. **ლიტურგიკული ტექსტები**, როგორიცაა ძველი ლიტურგიები და საერთო ლოცვის წიგნი (Book of Common Prayer).
13. **ისტორიული ქრისტიანი ავტორები**, რომლებიც წმინდანად არ არიან შერაცხულნი.
14. **ძველი არაკანონიკური და არაქრისტიანული წყაროები**, როგორიცაა ფსევდეპიგრაფები, მკვდარი ზღვის ხელნაწერები, იოსებ ფლავიუსი და ბერძენ-რომაელი ისტორიკოსები.
15. **თანამედროვე მეცნიერული კვლევა**.
16. **საცნობარო ნაშრომები**, როგორიცაა ლექსიკონები და კონკორდანსები, რომლებიც იარაღად გამოიყენება და არა ავტორიტეტად.

წყაროების შერჩევა

მოწონება არ იგულისხმება. ენციკლიკის, ან რომელიმე აღმსარებლობის ავტორის რომელიმე ნაშრომის, ან ერთი ეკლესიის და არა მეორის ნაშრომის მოყვანა არ გულისხმობს ამ აღმსარებლობის ან ეკლესიის მოწონებას და არავითარ მიკერძოებას. მუხლი შეირჩევა მხოლოდ იმიტომ, რომ ეპისკოპოსმა სწორედ ეს მუხლი, სწორედ ამ წყაროდან, განსახილველ საკითხზე განსაკუთრებით სასწავლებლად მიიჩნია, და სხვა არავითარი

მიზეზით. მისი განზრახვა არ არის, ხელი შეუწყოს ან ხელი შეუშალოს რომელიმე აღმსარებლობას.

ჭეშმარიტება იქ არის, სადაც მას პოულობენ. ეპისკოპოსს მიაჩნია, რომ ჭეშმარიტება იქ არის, სადაც მას ადამიანი პოულობს. ამიტომ მას შეუძლია მოიყვანოს საერო წყაროები, ასევე არაკანონიკური ნაშრომები ან ისეთები, რომლებიც ეკლესიებს შორის სადავოდ რჩება. ამას იგი აკეთებს იმიტომ, რომ, როგორც ავტორმა, მოყვანილი მუხლი განსაკუთრებით სასწავლებლად მიიჩნია და დარწმუნდა, რომ ის, რასაც ამბობს, ჭეშმარიტებაა.

ციტირება და მითითებები

ციტატები სიტყვასიტყვითაა. ბრჭყალებში ჩასმული სიტყვები ყოველთვის მითითებული წყაროს ზუსტი სიტყვებია. წყარო არასოდეს გადმოიცემა თავისუფლად ისე, თითქოს ციტატა იყოს. სადაც წყაროს ზუსტი ფორმულირების შემოწმება შეუძლებელია, იგი არ არის მოყვანილი.

მრავალწერტილი და კვადრატული ფრჩხილები. მრავალწერტილი (...) აჩვენებს, რომ ციტატა იწყება ან მთავრდება დედნის წინადადების შუაში, ან რომ სიტყვებია გამოტოვებული. ციტატაში კვადრატულ ფრჩხილებში ჩასმული სიტყვები გადმოცემულია ისე, როგორც ციტირებულ გამოცემაშია. წმინდა წერილის ციტატაში არასოდეს არაფერი ისმება.

ბოლოსართავები სრულ ტექსტს იძლევა. თხზულებაში მოყვანილი ყოველი ავტორიტეტი მის ბოლოსართავებში სრულად არის გადმოცემული, წყაროს ზუსტი სიტყვებით, რათა მკითხველმა თავად ავტორიტეტი წაიკითხოს და არა მხოლოდ მასზე მითითება.

მითითებები. გარდა იმ შემთხვევებისა, სადაც გადახვევა პირდაპირ არის აღნიშნული, მითითებები და გაფორმება მისდევს *Chicago Manual of Style*-ს, მეთოდს, რომელიც საყოველთაოდ არის მიღებული აქ

გამოქვეყნებული სახის საღვთისმეტყველო და ისტორიული თხზულებებისთვის. სასუფევლის მწიგნობრის თხზულებები მისგან შეგნებულად გადაუხვევს, შემდეგი მიზეზებით, შემდეგ საკითხებში:

1. **ღმერთზე მიმანიშნებელი ნაცვალსახელები მთავრული ასოთი იწერება** (ინგლისურად He, Him, His), მასთან ერთად მისდამი კუთვნილი სიტყვებიც, როგორიცაა „His right hand“ („მისი მარჯვენა“). Chicago მათ, როგორც წესი, პატარა ასოთი წერს. აქ ისინი მთავრული ასოთი იწერება მოწიწების გამო. ეს წესი ეხება იმ ენებზე დაწერილ გვერდებს, რომლებსაც მთავრული ასოები აქვს.
2. **ნაწილობრივი ციტატები ინარჩუნებს მრავალწერტილს.** Chicago, როგორც წესი, გამოტოვებს მრავალწერტილს ციტატის დასაწყისში ან ბოლოს. აქ იგი შენარჩუნებულია, რათა მკითხველმა ყოველთვის იცოდეს, როდის არ იძლევა ციტატა, და უპირველეს ყოვლისა წმინდა წერილის ციტატა, მთელ წინადადებას.
3. **ბოლოსართავები იძლევა ყოველი მოყვანილი ავტორიტეტის სრულ ტექსტს**, და არა მხოლოდ მითითებას. ეს კეთდება იმისთვის, რომ მკითხველმა თავად ავტორიტეტი წაიკითხოს.
4. **ქრისტეს სიტყვები წითლად იბეჭდება**, მათ ბრჭყალებთან ერთად, წითელასოიანი ბიბლიების ძველი ჩვეულებისამებრ, რათა უფლის სიტყვები გამოირჩეოდეს.
5. **სიტყვა „უფალი“, იესოს მიმართ, მცირე მთავრული ასოებით იწერება** ეპისკოპოსის საკუთარ ტექსტში, მაგრამ არასოდეს წმინდა წერილში, მოწიწების გამო. ეს წესი ეხება იმ ენებზე დაწერილ გვერდებს, რომლებსაც მთავრული ასოები აქვს.

ეკლესიის მამები სხვა ენებზე. სადაც ეკლესიის მამა მოყვანილია ინგლისური გამოცემიდან, ციტატა სხვა ენის გვერდზე ითარგმნება ამ ინგლისური გამოცემიდან და შესაბამისად აღინიშნება, მაგალითად „(ნათარგმნია ANF 1-ის ინგლისური ტექსტიდან)“.

ენა და სტილი

მოწიწების მთავრული ასოები. ღმერთზე მიმანიშნებელი ნაცვალსახელები მთავრული ასოთი იწერება (ინგლისურად He, Him, His), ისევე როგორც მისდამი იმავე აზრით კუთვნილი სიტყვები, მაგალითად, როდესაც ნათქვამია, რომ ქრისტე მის მარჯვენით ზის. ეს წესი ეხება იმ ენებზე დაწერილ გვერდებს, რომლებსაც მთავრული ასოები აქვს.

უფალი მცირე მთავრული ასოებით. ეპისკოპოსის საკუთარ ტექსტში სიტყვა „უფალი“, როდესაც იგი იესო ქრისტეს ეხება, მცირე მთავრული ასოებით იწერება ყველა ენაზე, რომელიც მთავრული ასოებით იწერება. ეს არასოდეს კეთდება წმინდა წერილში.

სხვა მთავრული ასოები. მთავრული ასოთი იწერება „სასუფეველი“ (ღვთისა და ცათა), „სასუფეველის მწიგნობარი“, „წმინდა წერილი“, „ეკლესია“ (ქრისტეს მთელი სხეულის მნიშვნელობით) და „სულიწმიდა“. ეს წესი ეხება იმ ენებზე დაწერილ გვერდებს, რომლებსაც მთავრული ასოები აქვს.

მართლწერა და პუნქტუაცია. ინგლისური გვერდები ამერიკულ მართლწერას მისდევს. წერტილმძიმით გამოყოფილ ჩამონათვალში უკანასკნელ წევრს წინ უძღვის „; და“.

ტიტულები. ტიტულები მოცემულია, როგორც მიმართვის ფორმები, და არა როგორც წოდების პრეტენზია, და მოკრძალებულად არის დაცული.

სახელები. წმინდანები, პაპები, პატრიარქები და სხვა ეპისკოპოსები იწოდებიან მათი საკუთარი ეკლესიისთვის ტრადიციული ან მკითხველის ენაში ჩვეული ფორმით. არჩეული ფორმა არ გულისხმობს არავითარ უპირატესობას ეკლესიებს შორის.

თარგმანები. ინგლისურის გარდა სხვა ენებზე არსებული გვერდები ითარგმნება ხელოვნური ინტელექტის დახმარებით, ხოლო

ავტორიტეტულია ინგლისური ტექსტი. იხ. [შენიშვნა თარგმანებისა და ხელისუფლების შესახებ](#).

ვებგვერდი

გამოსახულებები. ნაჩვენებია მხოლოდ საზოგადოებრივ საკუთრებაში არსებული ან ასეთი გამოყენებისთვის თავისუფლად ლიცენზირებული გამოსახულებები, და თითოეულს ახლავს წარწერა და წყაროს მითითება.

ნუმერაცია, თარიღები და გადასინჯვები. პუბლიკაციები დანომრილი და დათარიღებულია. მუდმივი გვერდები შეიძლება ადგილზევე გადაისინჯოს, და გადასინჯულ გვერდზე შეიძლება ჩანდეს მისი ბოლო გადასინჯვის თარიღი, რათა მკითხველმა იცოდეს, რომელ ვერსიას კითხულობს.

შესწორებები. მკითხველებს, რომლებიც შეცდომას იპოვიან, და უპირველეს ყოვლისა შეცდომას წმინდა წერილის ციტატაში, ვთხოვთ, მისწერონ მთავარ გვერდზე მითითებულ მისამართზე. შეცდომები სწორდება.

შემოკლებები

KJV	King James Version (1769 წლის სტანდარტული ტექსტი)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , რედ. Alexander Roberts და James Donaldson, რასაც მოსდევს ტომის ნომერი
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , მეორე სერია, რედ. Philip Schaff და Henry Wace, რასაც მოსდევს ტომის ნომერი
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
ახ. წ.	ახალი წელთაღრიცხვით (ლათ. Anno Domini), ჩვენი უფლის წელს
დაახლ.	დაახლოებით (ლათ. circa)

ბოლოს გადასინჯა: 2026 წლის 7 ოქტომბერს

